

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

14 ביולי 2003

39

י"ד בתמוז התשס"ג

עמוד

522	הצעת חוק זכויות מבצעים ומשרדים (תיקון מס' 5), התשס"ג-2003
523	הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה) (תיקון), התשס"ג-2003
524	הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 63), חתשס"ג-2003

מתפרסמות בזה הצעות חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק זכויות מבצעים ומשדרים (תיקון מס' 5), התשס"ג-2003

1. תיקון סעיף 4א4 בחוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 4א1, במקום פסקה (5) יבוא:
"5) שידור משנה של שידוריו, למעט שידור משנה שחובה להעבירו לפי הוראות סעיפים 6כא(א) או 6מט(4) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982".
2. תיקון סעיף 13 בסעיף 13(ב) לחוק העיקרי, אחרי "להורות בצו" יבוא "באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת". בסופו יבוא "וכן על ביצועים שבוצעו במדינה שהיא צד לאמנה בין-לאומית בנושא זכויות המוגנות על פי חוק זה, שישראל צד לה".

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 1** סעיף 4א לחוק זכויות מבצעים ומשדרים, התשמ"ד-1984 (להלן - החוק העיקרי), קובע:
- "זכויות המשדר
- 4א. למשדר תהיה הזכות שהמעשים המפורטים להלן לא ייעשו אלא בהסכמתו:
-
- 5) שידור משנה של שידוריו למעט:
- (א) שידור משנה המבוצע בדרך של העברה או הפצה קווית כדין;
 - (ב) שידור משנה המבוצע בדרך משולבת של הפצה קווית ואלחוטית, של שידורים שהמשדר חייב להעבירם מכוח זיכיון לפי חוק הבזק, התשמ"ב-1982;
 - (ג) שידור משנה בדרך אלחוטית, המבוצע כשל חובה המוטלת על המשדר לפי דין אחר.

סעיף 2 סעיף 13 לחוק העיקרי קובע:

"ביצוע מחוץ לישראל

13. (א) חוק זה לא יחול על ביצוע מחוץ לישראל.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר המשפטים להורות בצו כי הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, יחולו על ביצועים שבוצעו מחוץ לישראל, אם הדבר נקבע באמנה בין-לאומית שישראל צד לה".

מוצע להסמיך את שר המשפטים, במפורש, להחיל את הוראות החוק על בעל זכויות ממדינות החברות באמנה בין-לאומית בנושא זכויות מבצעים או משדרים, שישראל צד לה, מעבר לנדרש בצורה דווקנית באמנה, כך שבמידת הצורך ניתן יהיה להתאים את תחולת האמנה הבין-לאומית למאפייני שוק השידור הרבי ערוצי בישראל.

הצעת החוק פורסמה בהצעות חוק הממשלה - 5, מיום כ"ב בחשון התשס"ג, עמ' 130, והיא מתפרסמת בעת בשנית.

הסתייגים לזכויות המשדר כאמור בפסקה (5) של סעיף 4א האמור רחבים, ועלולים להקשות על יישום האמנה להגנה על מבצעים, מפיקי תקליטים וארגוני שידור שנערכה ברומא בשנת 1961 (להלן - אמנת רומא). שישראל הצטרפה אליה בשנת 2002 במסגרת הסכם ההתאגדות בין ישראל לאיחוד האירופי משנת 1995 (האמנה טרם פורסמה בכתבי אמנה).

¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 157; התשס"ט, עמ' 54.
² ס"ח התשמ"ב, עמ' 218; התשס"ב, עמ' 134.

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה) (תיקון), התשס"ג-2003

1. בחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה) התש"ס-2000, בסעיף 3 – תיקון סעיף 3
- (1) ברישה, במקום "ד' באלול התשס"ג" (1 בספטמבר 2003) יבוא "ח' באלול התשס"ו (1 בספטמבר 2006);
- (2) בפסקה (2), בסעיף 129א(א) המובא בה, במקום "סימן ג" יבוא "סימן ג";
- (3) בפסקה (5), במקום "ד" יבוא "ד".

דברי הסבר

אלא שבמהלך תקופת תוקפה של הוראת השעה נחקק חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 32) (להלן – תיקון מס' 32) התשס"א-2001 (ס"ח התשס"א, עמ' 448), שבמסגרתו התאפשר, בין השאר, לאנשים שלא שילמו את קנסותיהם במועד לשלם בתוך התקופה שנקבעה בו, בצירוף תוספות פיגורים מופחתות.

בשל ההסדר שנקבע בתיקון מס' 32 לא הופעלו כמעט בתקופת תוקפו אמצעי גבייה, לרבות מאסר במקום קנס, וכמו כן לא הופעלו אמצעי גבייה כאמור בתקופה הסמוכה לתקופה זו, בשל הצורך בהיערכות מתאימה. ההסדר הקבוע בהוראת השעה מופעל למעשה תקופה קצרה בלבד ועל כן מוצע, כדי לצבור ניסיון נוסף בהפעלתו של ההסדר לשם קביעתו כהסדר של קבע, להאריך את הוראת השעה בשלוש שנים נוספות.

למסקאות (2) ו-(3)

מוצע לתקן שתי טעויות סופר שנפלו בהוראת השעה בסעיף 3(5) ו-(5).

סעיף 1 לפסקה (1)

בחוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26 והוראת שעה) התש"ס-2000 (ס"ח התש"ס, עמ' 213) (להלן – תיקון מס' 26), בפרק ב' שכותרתו "מאסר במקום קנס – הוראת שעה" תוקנו חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, וחוק העונשין, התשל"ז-1977, ונקבע הסדר ולפיו ניתן להטיל על נאשם עונש מאסר במקום קנס גם בהעדרו, אם הוזהר מראש בהזמנה לדין ולא הופיע אליו. ההסדר האמור נקבע, כפי שצוין בדברי ההסבר לתיקון מס' 26 (הצעות חוק התשנ"ח, עמ' 174), לאור הניסיון בבתי המשפט שהראה כי הרחבת העיקרון ולפיו אין להטיל עונש מאסר על נאשם בהעדרו גם על מאסר במקום קנס, המיועד לדרבן סרבנים לשלם את הקנס, הביא לסרבול, לשיתוק מערכת אכיפת החוק מלולול בה.

ההסדר בפרק ב' לתיקון מס' 26 נקבע כהוראת שעה לתקופה של שלוש שנים (להלן – הוראת השעה), וזאת כדי לבחון במהלך תקופה זו את יישומו ואת האפשרות לעגנו כהסדר של קבע. תקופת תוקפה של הוראת השעה מסתיימת ביום 1 בספטמבר 2003.

הצעת חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 63), התשס"ג-2003

- תיקון סעיף 270 1. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 270, ההגדרה "שירות חד-יומי" - תימחק.
- תיקון סעיף 271 2. בסעיף 271 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), המילים "יותר מיום אחד בהתייצבות אחת" - יימחקו;
- (2) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) - בטלים.
- תחילה ותחולה 3. תחילתו של חוק זה ביום ה' בתשרי התשס"ד (1 באוקטובר 2003) (להלן - יום התחילה) והוא יחול על תגמול המשתלם בעד שירות במילואים שבוצע ביום התחילה ולאחריו.

דברי הסבר

ואולם ההבחנה הקבועה בסעיף 271 לחוק בין תגמול בעד שירות מילואים ממושך ורצוף לבין תגמול בעד שירות מילואים חד-יומי נותרה על כנה, ולפיכך בהתאם לתקנות הביטוח הלאומי (תגמול בעד שירות חד-יומי), התשמ"ז-1986, התגמול בעד שירות מילואים חד-יומי משולם במרוכז אחת לרבעון.

הפעלת סעיף 271 לחוק בנוסחו אחרי תיקון מס' 43 העלתה שניתן לשלם את התגמול בעד שירות המילואים החד-יומי ככל תגמול אחר, סמוך לאחר תום השירות, וכי אין הצרקה לעיכוב התשלום עד לסיים הרבעון.

לפיכך מוצע לתקן את סעיף 271 לחוק ולבטל את ההבחנה הקיימת בו בין תגמולים בעד שירות מילואים ממושך ורצוף לבין תגמולים בעד שירות מילואים חד-יומי וכן, בהתאמה, למחוק מסעיף 270 לחוק את ההגדרה "שירות חד-יומי", שמתייתרת.

סעיף 3 מוצע לקבוע את מועד תחילתו של החוק המוצע במועד תחילתו של הרבעון הקרוב לתשלום תגמולים בעד שירות מילואים חד-יומי, כלומר ביום ח' בתשרי התשס"ד (1 באוקטובר 2003), וכן לקבוע כי הוא יחול על תגמול המשתלם בעד שירות במילואים שבוצע במועד זה ולאחריו.

סעיפים סעיף 271 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - החוק), שענינו הזכות לתגמול למשרתים במילואים, קובע לאמור:

"הזכות לתגמול"

271. (א) מי שמשרת כחוק במילואים, יותר מיום אחד בהתייצבות אחת, ישולם לו תגמול בשיעור האמור בסעיף 272 בעד כל יום שירותו במילואים.

(ב) שירת אדם בשירות חד-יומי, יהיה זכאי לתגמול לפי סעיף קטן (א) אם נקבע כך בצו שנתן שר הביטחון בהתייעצות עם השר לגבי סוגים מסוימים של משרתים במילואים.

(ג) שירת אדם שירות חד-יומי, והוא נמנה עם הסוגים שנקבעו בצו לפי סעיף קטן (ב), יהיה זכאי לתגמול בעד כל שירות חד-יומי, לפי כללים והוראות מיוחדות לחישוב התגמול ותשלומו שיקבע השר באישור ועדת העבודה והרווחה.

בחוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 43), התשס"א-2001 (להלן - תיקון מס' 43) (ס"ח התשס"א, עמ' 396), תוקן סעיף 271 (ג) לחוק, כך שבוטלה ההגבלה שהיתה קיימת בו, ולפיה אדם יהיה זכאי לתגמול בעד שירות מילואים חד-יומי, החל בשירות החד-יומי השלישי ששירת באותה שנת מס, ונקבע בו כי התגמול ישולם בעד כל שירות חד-יומי.

¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 458; התשס"ג, עמ' 126 ועמ' 458.